

Sygn. akt III AUa 1211/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Antonina Grymel (spr.)
Sędziowie	SSA Lena Jachimowska SSA Gabriela Pietrzyk - Cyrbus
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015r. w Katowicach

sprawy z odwołania (...) Banku (...) Centrum Operacyjnej Obsługi Klienta

w K. ((...) Bank (...) Centrum Operacyjnej Obsługi Klienta

w K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o zwrot nienależnie wypłaconego świadczenia

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach z dnia 27 marca 2014r. sygn. akt X U 3810/13

1. zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) Banku (...) Centrum Operacyjnej Obsługi Klienta w K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

/-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel /-/SSA G.Pietrzyk-Cyrbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1211/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. zobowiązał (...) BANK (...) S.A. Centrum Operacyjnej Obsługi Klienta w K. do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń za okres od 1 maja 2013r. do 31 maja 2013r. w kwocie 241,33 zł z tytułu renty rodzinnej wypłaconej U. P. po śmierci w dniu (...)

W odwołaniu od powyższej decyzji (...) BANK (...) S.A. domagał się jej zmiany i zasądzenia od organu rentowego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych podnosząc, iż sporna kwota została przelana z rachunku zmarłej w dniu 10 maja 2013r. zgodnie z jej stałym zleceniem jako spłata kredytu, co nastąpiło jeszcze przed uzyskaniem w dniu 15 maja 2013r. wiedzy o śmierci świadczeniobiorcy. Nadto podano, iż aby zwolnić się z obowiązku zwrotu przedmiotowej kwoty, uczyniono zadość warunkom wymienionym w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych wskazując, iż wypłaty z rachunku z chwilą śmierci posiadacza rachunku mogą być dokonywane tylko w oparciu o przepisy art. 55 i 56 Prawa bankowego.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach wyrokiem z dnia 27 marca 2014r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zwolnił (...) Bank (...) S.A. Centrum Obsługi Klienta w K. od zwrotu na rzecz organu rentowego kwoty 241,33 zł oraz orzekł o kosztach procesu.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, iż U. P. była uprawniona do renty rodzinnej wypłacanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.. Zmarła w dniu (...)

Pismem z dnia 11 maja 2013r. organ rentowy poinformował (...) Bank (...) w K. o obowiązku zwrotu renty rodzinnej przysługującej zmarłej w kwocie 1.445,56 zł przelanej na rachunek w banku po jej śmierci za miesiąc maj 2013r. Jednocześnie organ rentowy wskazał, iż w terminie 30 dni od otrzymania pisma bank może zwolnić się z tego obowiązku, jeżeli dokonał wypłat z rachunku zmarłej innym osobom, podając ich dane.

Odwołujący pismem z dnia 21 maja 2013r., które wpłynęło do organu rentowego w dniu 23 maja 2013r. zawiadomił, iż świadczenie zmarłej wpłynęło na jej rachunek w banku w dniu 9 maja 2013r. W dniu 10 maja 2013r. zostało zrealizowane stałe zlecenie w kwocie 241,33 zł na rzecz (...) z opisem spłata kredytu, natomiast w dniu 14 maja 2013r. została dokonana transakcja zakupu kartą bankomatową w kwocie 19,05 zł. Po otrzymaniu kolejnego wezwania do zapłaty (pismo organu rentowego z dnia 1 maja 2013r.) bank zwrócił temu organowi kwotę 19,05 zł, podtrzymując swoje poprzednie stanowisko odnośnie kwoty 241,33 zł twierdząc, iż nie jest zobowiązany do jej zwrotu, ponieważ wypłata została dokonana na podstawie stałego zlecenia zmarłej.

Kwestii spornej w niniejszej sprawie Sąd I instancji upatrywał w ustaleniu, czy wypłata z rachunku zmarłej dokonana przez bank po jej śmierci w dniu 10 maja 2013r. tytułem realizacji stałego zlecenia na rzecz (...) w kwocie 241,33 zł była dokonana na rzecz osoby uprawnionej oraz, czy bank wykonał wymagane warunki, aby zwolnić się od obowiązku zwrotu wypłaconej kwoty.

Sąd ten wskazał, iż stosownie do treści art. 138a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., nr 153, poz. 1127 ze zm.) podmiot prowadzący rachunek płatniczy oraz bank i spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa prowadzące rachunek inny niż płatniczy, a także wydawca instrumentu płatniczego są obowiązani zwrócić Zakładowi kwoty świadczeń przekazane na ten rachunek lub instrument płatniczy,

za miesiące następujące po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć świadczeniobiorcy; przepis art. 144 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Powołując się nadto na treść art. 55 ustawy Prawo bankowe (Dz. U. z 2002r., nr 72, poz. 665 ze zm.) i przenosząc treść wskazanych regulacji na stan faktyczny ustalony w sprawie, Sąd Okręgowy przypomniał, iż celem wprowadzenia do ustawy Prawo bankowe przepisu art. 55 ust. 1 pkt 2 było umożliwienie odzyskania Zakładowi nienależnie wypłaconych świadczeń po śmierci emerytów lub rencistów

w przypadkach niepowiadomienia organu rentowego o śmierci świadczeniobiorcy lub powiadomienia o tym fakcie z opóźnieniem, w celu zapobieżenia praktykowanym dotychczas przez banki odmowom wypłaty z powołaniem się na brak podstawy prawnej i tajemnicę bankową. Bank może jednak zwolnić się od obowiązku zwrotu, jeżeli uczyni zadość warunkom wymienionym w art. 55 ust. 3.

W rozpoznawanej sprawie spór stanowiła kwota 241,33 zł wypłacona w dniu 10 maja 2013r., a więc przed dniem zawiadomienia banku o śmierci świadczeniobiorcy, na rachunek (...) tytułem spłaty kredytu zgodnie ze stałym zleceniem zmarłej.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu I instancji, rozstrzygnięcie sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy opisana sporna wypłata z rachunku zmarłej została dokonana innej uprawnionej osobie. Organ rentowy stoi na stanowisku, iż z chwilą śmierci wygasają wszelkie pełnomocnictwa i upoważnienia zmarłego, w związku z czym nie można mówić o osobach uprawnionych. Wypłaty z rachunku zmarłego mogą być dokonywane tylko w oparciu o art. 55 i 56 Prawa bankowego (rozporządzenia zmarłego na wypadek śmierci). W tym zakresie organ rentowy powołuje się na orzecznictwo sądów apelacyjnych i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2012r. (I UK 327/11).

Analizując jednak uzasadnienie powołanego wyroku Sądu Najwyższego, Sąd Okręgowy zauważył, iż umknęło organowi rentowemu, iż dotyczył on innej kwestii, niż "osoba uprawniona", ponieważ przedmiotem skargi był zarzut naruszenia art. 55 ust. 3 Prawa bankowego wywodzący się z przekonania, że przepis ten nie dotyczy wypłat dokonanych na podstawie dyspozycji posiadacza rachunku (o których bank ma obowiązek zawiadomić tylko organ rentowy bez podawania danych tych osób),

a jedynie wypłat dokonanych na podstawie dyspozycji własnych innych osób

i wówczas spoczywa na nim obowiązek wymieniony w ust. 3 podania dokładnych danych tych osób. Sąd Najwyższy zauważył, iż skoro sam skarżący nie kwestionował stanowiska Sądu Apelacyjnego, który uznał za osoby nieuprawnione podmioty, na rzecz których bank dokonał wypłat w drodze realizacji zleceń stałych, to kwestia ta nie może być przedmiotem rozpoznania skargi. Tak więc nieprawdziwe jest stwierdzenie, że Sąd Najwyższy w opisanym wyroku rozstrzygnął tę kwestię.

Sąd Okręgowy podniósł także, iż stoi na stanowisku, iż wypłata z rachunku zmarłego dokonana po jego śmierci na rzecz innej osoby na podstawie stałego zlecenia zmarłego, przed zawiadomieniem banku przez organ rentowy o jego śmierci, stanowi wypłatę innej osobie uprawnionej, o której mowa w art. 55 ust. 3 Prawa bankowego, za czym przemawiają następujące argumenty prawne. Bezspornie przyjmuje się, że wypłata dokonana po śmierci posiadacza rachunku za pomocą karty bankomatowej z jego rachunku, została dokonana przez osobę nieuprawnioną. Czy można zatem uznać, iż realizacja zlecenia stałego przez bank na rzecz osoby (podmiotu) trzeciej wykonana przed otrzymaniem z organu rentowego informacji o śmierci zleceniodawcy, także jest wykonana na rzecz osoby nieuprawnionej. Prima facie widać istotną różnicę. Do czasu bowiem powzięcia przez bank wiedzy o śmierci posiadacza rachunku dla banku osoba, na rzecz której wykonano zlecenie stałe jest osobą uprawnioną. Inne rozumienie tego przepisu nie miałoby sensu. Art. 55 ust. 3 Prawa bankowego dotyczy sytuacji, gdy bank nie ma wiedzy co do śmierci świadczeniobiorcy, natomiast art. 56, gdy śmierć posiadacza rachunku jest oczywista.

W przekonaniu Sądu I instancji osoby uprawnione, o których mowa w art. 55 ust. 3 ustawy Prawo bankowe to zarówno osoby wymienione w art. 55 (dyspozycja na wypadek śmierci), jeżeli na ich rzecz wykonane zostało zlecenie stałe, jak i wszystkie inne osoby lub podmioty odbiorcy stałego zlecenia. Obecnie instytucja zleceń stałych ustanawianych przez posiadaczy rachunków bankowych jest zjawiskiem powszechnym (regulowanie opłat za utrzymanie mieszkania,

media, rat kredytu, itp.), dlatego podmioty, na rzecz których bank wykonuje te zlecenia są osobami uprawnionymi do momentu, kiedy bank nie poweźmie wiedzy o śmierci właściciela rachunku. Taki cel, zdaniem Sądu, przyświecał ustawodawcy stanowiącemu treść art. 55 ust. 3 Prawa bankowego. W przeciwnym razie przepis ten byłby właściwie martwy, skoro miałby dotyczyć tylko uprawnionych na wypadek śmierci wskazanych przez zmarłego.

Sąd I instancji zaznaczył nadto, iż w opisanej sprawie bank w terminie 30 dni od otrzymania pisma organu rentowego informującego o śmierci posiadacza rachunku podał dane banku, na rzecz którego wykonał zlecenie stałe (łącznie z numerem konta), a więc uczynił zadość wymogom wymienionym w art. 55 ust. 3, przez co zwolnił się z obowiązku zwrotu tej kwoty organowi rentowemu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz powołane przepisy Sąd Okręgowy po myśli art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu powołano art. 98 k.p.c.

Apelację od przedstawionego orzeczenia wywiódł organ rentowy.

Powołując się na zarzut naruszenia prawa materialnego - art. 138a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2004r., nr 39, poz. 353 ze zm.) oraz art. 55 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002r., nr 72, poz. 665 ze zm.) poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że realizacja stałego zlecenia stanowi przesłankę zwalniającą bank z obowiązku zwrotu nienależnego świadczenia określoną w art. 55 ust. 3 Prawa bankowego, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, iż nie podziela stanowiska Sądu w zakresie dokonanej interpretacji przepisów prawa mających zastosowanie w sprawie.

Wskazał, iż wynikający z powołanego art. 138a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obowiązek banku jest bezwzględny i nie przewiduje żadnych okoliczności zwalniających z jego zastosowania. Bank zobowiązany jest więc zwrócić przekazane przez organ rentowy świadczenie należne za miesiące następujące po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć ubezpieczonego, niezależnie od tego, czy wiedział, czy nie wiedział o śmierci posiadacza rachunku, bowiem cytowany przepis stanowi lex primaria w stosunku do przepisu subsydiarnego, jakim jest art. 55 ust. 3 Prawa bankowego. Przepis ten nie przewiduje winy po stronie banku, zatem ponosi on odpowiedzialność na zasadzie ryzyka.

W przedmiotowej sprawie bank nie spełnił wymagań określonych w cytowanym przepisie, nie może więc zwolnić się z obowiązku zwrotu spornej kwoty.

Zdaniem apelującego, w niniejszej sprawie nie ma zastosowania art. 55 ust. 3 ustawy - Prawo bankowe, albowiem ustawodawca w tym przepisie wyczerpująco wskazał okoliczności, z zaistnieniem których odpowiedzialność banku jest wyłączona. Obowiązek zwrotu nienależnie pobranego świadczenia jest wyłączony w przypadku wypłaty środków innym niż posiadacz rachunku uprawnionym osobom. Zakres podmiotowy "innych uprawnionych osób" został określony w art. 56 ust. 1 Prawa bankowego i obejmuje osoby wskazane pisemnie przez posiadacza rachunku bankowego w złożonej bankowi dyspozycji na wypadek śmierci. Przepis ten ma charakter wyjątku od ogólnej zasady stanowiącej, że z chwilą śmierci posiadacza rachunku wygasają dokonane przez niego dyspozycje środkami zgromadzonymi na rachunku bankowym oraz pełnomocnictwa. Skoro zatem przepis ten ma charakter wyjątku, należy uznać, że tylko osoby, które zostały wskazane w dyspozycji na wypadek śmierci są osobami uprawnionymi do dokonania na ich rzecz wypłat

z rachunku zmarłego posiadacza. Wszelkie inne operacje polegające na wypłatach przez bank środków z rachunku bankowego po śmierci posiadacza tego rachunku należy uznać za nieuprawnione (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 kwietnia 2013r., III AUa 2265/12).

Organ rentowy stwierdził także, iż celem regulacji wynikającej z art. 138a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest umożliwienie mu odzyskania świadczeń, które bez jego winy zostały wypłacone, pomimo ustania do nich prawa, a nie ma podstaw, aby uznać, iż pobrała je jakakolwiek osoba, która zobowiązana byłaby do ich zwrotu w myśl zasad zapisanych w art. 138 ustawy. Tego rodzaju rozwiązanie otwiera mu drogę nie tylko do żądania od banku zwrotu wpłaconych na rachunek bankowy świadczeń, które w inny sposób nie mogłyby być odzyskane, ale i do sporządzenia na podstawie prawomocnej decyzji w tym przedmiocie tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 26 i 26 ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w razie braku dobrowolnego zwrotu należności, bowiem art. 138a ustawy o emeryturach i rentach stanowi o odpowiednim stosowaniu art. 144 ust. 1 tej ustawy.

Cytowany art. 138a ma zastosowanie w sytuacji, w której nie ma osoby zobowiązanej do zwrotu świadczenia mającego charakter pobranego nienależnie. Nie zawiera przesłanki winy leżącej po stronie banku. Zawiera bezwzględne zobowiązanie banku do zwrotu świadczeń przekazanych na rachunek za miesiące następujące po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć świadczeniobiorcy, nie ustanawiając w tym zakresie żadnych ograniczeń, czy wyjątków. Dopiero art. 55

ust. 3 Prawa bankowego przewiduje możliwość zwolnienia się przez bank z tego obowiązku, przy spełnieniu wskazanych przesłanek, które mają charakter obiektywne i nie są uzależnione od stwierdzenia winy po stronie banku lub jej braku. Z punktu widzenia cytowanego przepisu jest bez znaczenia, czy bank nie wskazał osoby uprawnionej ze swej winy, czy też z przyczyn od siebie niezależnych. Odmienna interpretacja tego przepisu prowadziłaby do nadmiernego ograniczenia uprawnień skarżącego, który w większości przypadków ponosiłby straty z tytułu świadczeń nienależnie wypłaconych na konta bankowe i pobranych stamtąd przez nieznaną osobę.

Organ rentowy podkreślił również, iż jego stanowisko znalazło poparcie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2012r. (I UK 327/11) oraz w licznych, ugruntowanym orzecznictwie Sądów Apelacyjnych we Wrocławiu, w Krakowie oraz w Warszawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego zasłużyła na uwzględnienie.

Spór w rozpatrywanym przypadku dotyczył obowiązku zwrotu przez odwołującego kwoty 241,33 zł tytułem renty rodzinnej wypłaconej na rzecz U. P. za maj 2013r. po jej śmierci w dniu 28 kwietnia 2013r., którą w dniu 10 maja 2013r. bank - w ramach stałego zlecenia - zrealizował na rzecz (...) z tytułu spłaty kredytu.

Stosownie do treści art. 138a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) bank i spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa są zobowiązane zwrócić Zakładowi kwoty świadczeń przekazane na rachunek w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej za miesiące następujące po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć świadczeniobiorcy. Przepis art. 144 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z utrwalonymi poglądami judykatury (por. m.in. powołany przez skarżącego wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2012r., I UK 327/11, LEX nr 1212048), powołany wyżej przepis stanowi jedynie podstawę do wydania przez organ rentowy - w przypadku odmowy dobrowolnej wypłaty przez bank - decyzji obciążającej zwrotem świadczenia wpłaconego na rachunek bankowy po śmierci jego posiadacza oraz otwiera drogę postępowania egzekucyjnego w administracji, natomiast podstawę obowiązku banku stanowi art. 55 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia

29 sierpnia 1997r. - Prawo bankowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 128), który przewiduje, iż w przypadku śmierci posiadacza rachunku oszczędnościowego, rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego lub rachunku terminowej lokaty oszczędnościowej bank jest obowiązany wypłacić z tych rachunków kwotę równą wpłatom na rachunki dokonanych przez organ wypłacający świadczenie z ubezpieczenia lub zabezpieczenia społecznego albo uposażenie w stanie spoczynku, które nie przysługiwały za okres po śmierci posiadacza rachunku, wskazaną we wniosku organu wypłacającego to świadczenie lub uposażenie, skierowanym do banku wraz z podaniem numerów rachunków, na które dokonano wpłat.

Po myśli natomiast ust. 3 powyższego przepisu, bank jest zwolniony od wypłaty pełnej lub częściowej kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli przed otrzymaniem wniosku organu wypłacającego świadczenie lub uposażenie dokonał z tych rachunków wypłat innym uprawnionym osobom, które to wypłaty nie pozwalają zrealizować wniosku w całości lub części, oraz w terminie 30 dni od otrzymania wniosku poinformuje o tym ten organ, wraz ze wskazaniem osób, które pobrały wypłaty

Podstawową przesłanką zwolnienia banku z obowiązku zwrotu świadczenia jest więc stwierdzenie, że nie dysponuje on już dokonaną przez organ rentowy kwotą z tytułu świadczenia, gdyż przekazał ją innym uprawnionym podmiotom. Jednocześnie jednak bank musi zrealizować drugą przesłankę, tj. wskazać uprawnione osoby, które pobrały wypłaty z nienależnego świadczenia. Informacja ta ma niewątpliwie umożliwić organowi rentowemu wydanie decyzji nakazującej zwrot świadczenia wobec innych osób, które je otrzymały. Dla zakresu obowiązku zwrotu świadczenia istotne jest zatem ustalenie pojęcia "innej osoby uprawnionej"

w rozumieniu art. 55 ust. 3 Prawa bankowego, na rzecz której dokonanie wypłaty uzasadnia zwolnienie banku z obowiązku zwrotu świadczenia w myśl powołanego przepisu. Co do zasady z chwilą śmierci posiadacza rachunku wygasają dokonane przez niego dyspozycje środkami zgromadzonymi na rachunku bankowym oraz pełnomocnictwa, z wyjątkiem dyspozycji dokonanych w trybie art. 56 Prawa bankowego, tj. dyspozycje na wypadek śmierci. W myśl tego przepisu posiadacz rachunku, na warunkach w nim przewidzianych, może polecić pisemnie bankowi dokonanie - po swojej śmierci - wypłaty z rachunku wskazanym przez siebie osobom: małżonkowi, wstępnym, zstępnym lub rodzeństwu określonej kwoty pieniężnej (dyspozycja wkładem na wypadek śmierci). Skoro przepis ten ma charakter wyjątku od przedstawionej wyżej zasady należy uznać, że takie osoby, które zostały wskazane w dyspozycji na wypadek śmierci są osobami uprawnionymi do dokonania na ich rzecz wypłat z rachunku bankowego zmarłego posiadacza rachunku po dacie jego śmierci. Wszelkie inne operacje polegające na wypłatach przez bank środków z rachunku bankowego po śmierci posiadacza tego rachunku, zgodnie z dyspozycjami niespełniającymi wymagań z art. 56 Prawa bankowego, które z chwilą śmierci przestają obowiązywać, uznać należy za nieuprawnione.

Biorąc tym samym pod uwagę, iż dokonanie przez odwołującego po śmierci U. P. wypłaty na rzecz innego podmiotu niż określone w art. 56 Prawa bankowego, wbrew odmiennej ocenie Sądu I instancji, istotnie nie uprawnia do zastosowania wobec niego zwolnienia przewidzianego w art. 55 ust. 3 tej samej ustawy.

Kierując się przedstawionymi motywami i uznając w ich świetle, iż apelacja organu rentowego okazała się w pełni uzasadniona, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok na mocy art. 386 § 1 k.p.c. orzekając jak w sentencji.

O kosztach rozstrzygnięto po myśli art. 98 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 2 w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 490 ze zm.).

/-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel /-/SSA G.Pietrzyk-Cyrbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM